

ikke det Forhold, hvori den skal bæres, men her er Tale om et Forskud paa Erstatningen. Denne Sag forekommer mig derfor aldeles utvivlsomt at maatte høre ind under den største Forvaltning, under den, der maa siges nu at repræsentere det Hele. Hvor den endelige Krigsskabelov, nemlig den, der bestemmer, hvorledes Fordelingen skal ske, hvilke Priser der skal lægges til Grund — hvor denne særlige eller, jeg vil hellere, for ikke at blive misforstaaet, sige: denne specielle Lov skal forelægges, det staaer endnu hen. Min Tro er, at den har sin rette Plads i Fællesrepræsentationen; dog, derom kan der jo maaskee tvistes; men det Tidspunkt, da denne Lov skal fremkomme, er ialtsald endnu ikke forhaanden, det vil først være indtraadt, naar det er lykkes Ministeriet at samle de Oplysninger fra alle Egne af Sylland, som det vistnok er forbundet med stor Vanskelighed at samle, navnlig forbi det vil være meget vanskeligt at faae dem alle anlagte efter en fælles Maalestof. Men, mine Herrer, hengive vi os ikke Alle til det Haab, at naar det Tidspunkt er naaet, da en saadan Lov kan komme til at foreligge og forhandles, der da ikke længere skal være den deelte Competence, der er til saa stor Fordærvelse for os, der stadig giver Anledning til ny Strid, navnlig forbi det ærede Medlem (Tscherning) og forskjellige Andre, der følge ham, ikke lade nogen Leilighed gaae ubenyttet hen til at reise en Strid, som er aldeles fordærvelig for alle vore indre Forhold. Skulle vi dog ikke hengive os til det Haab, at naar det Diebstik er kommet, da selve Krigsskabeloven kan forhandles, vil der være tilveiebragt den Sammensmeltning mellem de forskjellige Repræsentationer, som det er alle gode Borgeres Haab ret snart at faae tilveiebragt? Jeg troer, det vil være rigtigst, at vi udsætte den Kamp, det ærede Medlem her med saa stor Altherhed har reist, til et senere Tidspunkt; det vil da være fuldkommen tidsnok, dersom det skulde have viist sig, at Bestræbelserne fra de forskjellige Sider for at opnaae en Overenskomst i Forsatningsagen vare mislykkede, og at vi, tilbeels takket være det ærede Medlem, endnu i længere Tid skulle fortsætte dette fordærvelige „Møllesteenssystem“,

dette „System med to Skiver“, der arbeide hinanden fordærvet. Dette, troer jeg, maa være tilstrækkeligt til at oplyse den Retsgrund, hvorpaa det ærede Medlem og de, der følge ham, staae. Maa jeg endnu kun gjøre opmærksom paa — og denne Yttring skal jeg navnlig henvende til de tilstedeværende Repræsentanter for Sylland, der, skjøndt de ganske vist ligesom vi Andre repræsentere hele Landet, dog vilkaarlig i deres hele Stilling maae have en vis Opfordring til med skjærpet Interesse at vaage over, hvad der kan være til den af dem repræsenterede Landsdeels Bedste — at, hvad enten de vedtage det ærede Medlems Forslag eller Indenrigsministerens Vædringsforslag, saa bliver Sagen for Sybernes Vedkommende nøiagtig den samme. Ingen vil ved her at stemme for de 50,000 Rb. — en Sum, der staaer i et saa latterligt Misforhold til det betydelige Beløb, der skal udredes — staae Syberne en eneste Skilling, som de ikke alligevel faae, og Ingen vil ved at stemme imod denne latterlige Post paa 50,000 Rb. berøve Syberne en eneste Skilling, som de ellers vilde have faaet. Sagen stiller sig nøiagtig paa samme Maade med Hensyn til Realiteten; men ved at stemme for Bibeholdelsen af dette Forslag, ville De gjøre en Ting, som den ærede Finantsminister allerede har henpeget paa, nemlig vække Forhaabninger og Illusioner hos en Mængde Menneſter, ret som om der ved Siden af den Erstatning, der ydes igjennem Rigsraadet og de fælles Autoriteter, endnu kunde gjøres Fordring paa en anden Erstatning, ydet igjennem de særlige Autoriteter og den særlige Repræsentation. Disse Forhaabninger, der ikke ville føre til Andet end Skuffelse, ville derefter vende sig til Misforfølselse, og jeg troer, de Herrer gjøre bedre i ikke at give Anledning til en saadan. Der er den største Redebonhed til at give Sylland, hvad der tilkommer det i Erstatning, men dersom man vil lægge Hindringer i Veien for, at denne Erstatning kan ydes hurtig og i tilstrækkeligt Omfang, saa er det den rette Veie at gaae at følge det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds og gjøre hele denne Sag til Gjenstand for en Forsatningscompetencestrid, der kan trække hen i det Uendelige.